

През 1956 г. някои ромски семейства отново придобиват норвежко гражданство и могат легално да живеят в страната. Създадени са временни лагери на цигани около Осло.

През 1961 г. властите в Осло обсъждат проблема с ромските деца, които не ходят на училище. Мисията за бездомните, основана от норвежки чергари, предлага семействата на тези деца да бъдат изпратени да работят в трудов лагер. Основан е комитет на циганите към Отдела за социална политика през 1962 г. за ромското население от около 49 души. През 1969 г. е основан нов комитет на циганите, в който не е включена Мисията за бездомните. Всъщност по това време в Норвегия няма роми. През 1970 г. и през 1973 г. правителството публикува доклади и предложения за ромите. Някои ромски семейства се завръщат и през 1973 г. парламентът приема декрет за подпомагане на циганите. През 1975 г. имиграцията е преустановена, но това не влияе върху живеещите в страната около стотина цигани.

Няколко инициативи от 1978 г. са насочени към ромите в Осло: откриването на първата детска градина, споразумението всички ромски деца да получават пари за обучение по майчиния език, назначаването на специален консултант по заетостта сред ромите. Ромите не са считани за имигранти, но са със специален статут. През 1979 г. е издаден пърият ромски буквар *Me ginavav Romanes* („Аз чета на ромски“), а две години по-късно излиза и първата христоматия за деца. През последните години се възобнови имиграцията на роми от Източна Европа.

НОРВЕЖКИ ЧЕРГАРИ. Чергарите в Норвегия предпочитат да бъдат наричани **рейзенде** (чергари). Чергарите са се обособили в две групи, признати и от експертите циганолози – *storvandring* (чергари „на дълги разстояния“) и *småvandring* (чергари „на къси разстояния“). Чергарите, пътуващи на дълги разстояния, са смятани за потомци на роми, живели в нелегалност заради заплахата от депортация през XV и XVI век, които сключили смесени бракове с местни жители. Чергарите „на къси разстояния“ са най-вероятно с норвежки произход, макар да има случаи на смесени бракове с немските **йениши**, дошли да търгуват в Норвегия.

До началото на XIX век присъствието на чергари не всява тревога сред управляващите. През 1841 г. е повдигнато запитване относно „проблема с чергарите“ и три години след обсъждане на „проблема“ в Норвежкия парламент е приет